

творби. (Първото изпълнение на Бетховеновата меса d-moll е било оловестено като Х.). Във по-ново време—Х. наричат голъми тържествени вокални творби. Х-ни се наричат и националните пѣсни на разнитѣ народи, както и хвалебнитѣ пѣсни на светии, короновани и др. видни лица.

Хиндемйт, Паул — Hindemith, Paul — най-значителния представител на новото музикално творчество въ Германия, род. 16 ноем. 1895 въ Ханау; започнал да учи цигулка единадесетгодишенъ, той изработва отъ себе си единъ отличенъ цигуларъ и виолистъ, учейки въ Хоховата консерватория въ Франкфуртъ а/М, дето Арнолдъ Менделсонъ и Бернардъ Секлесъ сж били учителитѣ му по теория и композиция; първи концертмайсторъ на оперния оркестъръ въ Франкфуртъ а/М, и виолистъ въ „Амаръ квартетъ“, отъ 1927 води майсторски класъ по композиция въ Берлинската висша школа за музика. Творчеството на Х., въ своята цѣлостъ—отразява, по единъ твърде ясенъ начинъ, онази криза, която е настъпила въ музиката презъ последното десетилѣтие: първитѣ му творби сж въ духа на новоромантиката, следъ което се явяватъ нѣща съ грубо противоромантична насока; подиръ това, изпитва влиянието на Стравински (главно въ ритмиката), служи си съ елементитѣ (ритмични) на дижзовата музика; въ тематика следва Регера, а въ форма—майсторитѣ отъ предкласиката — докато въ последнитѣ си работи експериментира въ най-новитѣ насоки („младешкото движение“), извявайки едно голъмо техническо умѣние—преобладаване на виртуозния елементъ, и показвайки следи отъ единъ модеренъ академизъмъ, при една удивителна плодовитостъ. Творби: „Весела симфонията“ за малък оркестъръ, концертъ за оркестъръ, съ концертиращи цигулка, обой и фоготъ; концертна музика за духовъ оркестъръ, флейта и обой; концертъ за пиано и оркестъръ; камерна музика № 1, и малка камерна музика за 5 духови (и двѣтѣ атонални), „6 камерни музика“ или концерти № 2 за пиано, № 3 за виолончелъ, № 4 за цигулки, № 5 за виола, № 6 за виола д'амуръ съ оркестъръ; концертъ за

органъ и камероркестъръ, сонати: 2 за цигулка и пиано; по една за виола и виончелъ и пиано; по една за цигулка и виола — соло, 3 струнни квартета; клавирквинтетъ, квинтетъ за струненъ квартетъ и кла-

Паул Хиндемйт

ринетъ, „Учебна пиеса за инструментално съвмѣстиво свирене“; „Гласова, и за свирене, музика за любители и приятели на музиката“; пѣсни съ оркестъръ и пиано; клавирни и др. инструментални нѣща. За сцена: „Убиецъ, надежда на женигъ“, „Нушъ Нуши“, „Санкта Сузана“, „Дяволътъ“ — (танцова пантомима за 10 инструмента), „Отиване и връщане“, скеч-оперитѣ „Кардилакъ“ и „Новини на деня“ — злободневна ревюподобна творба, но съ сигурностъ въ формата — работа, съ която Х. търси разрешение на оперната криза. Други творби 1930—1932: Камерна музика за пиано, дървени и 2 арфи (1931), концертна музика за соло-виола и голъмъ камероркестъръ (1931), 2 мъжки хора (несъпроводни): „Пролѣтъта“ и „Една свѣтла нощъ“, (1929), „Леки петтонни пиеси за пиано на 2 рѣще“. Концертна музика за медни и струнни инструменти, ораторията „Das